

Nr. 63.

Udgaar hver Forestillingsdag.

Torsdag den 14de November 1901.

3. Serie.

2. Aarg.

A. Fønnesbech
AARHUS

Elegante pyntede Damehatter, til billige Priser samt
Børnehatter.

F. Ryhner Petersens Boghandel.

Største Musiklager.

Telefon 146.

Aarhus Theaters Restavration & Café.

Hver Aften efter Forestillingen
Souper à Kr. 1,50 — 3 Retter.

Direkte Indgang fra Foyer'en.

Johannes Gjerulff,
Immervad 7.

Broderimagasin.

Tegnekantor.

Montering.

**A. Thykjærs
Kaffehandel.**

Specialitet: Fineste Java-Kaffe.

Almeria Druer

(ugentlig Tilførsel).

Guldsmedgade 7. — Telefon 429.

Aarhus Theater.

Torsdagen den 14de November 1901, Kl. 7:

Hakon Jarl hiin Rige.

Et Sørgespil i 5 Akter (13 Afdelinger) af Adam Oehlenschläger.
Musiken af J. P. E. Hartmann.

Personerne:

Olaf Trygveson, Konge i Dublin	Hr. Vilh. Birch.
Hakon Hlade-Jarl hiin Rige kaldet, Norges Behersker	Hr. Benjamin Pedersen.
Erling, hans Søn	Frk. Maggie Zinn.
Thorer Klake, Købmand	Hr. Charles Schwanenflügel.
Carlshoved,	Hr. Ludvig Nathansen.
Jostein,	Hr. Anker Kreutz.
Einar Tambeskælver, en ung Bueskytte	Hr. Otto Conradsen.
Bergthor, Smed, Thrøndernes Laug- mand	Hr. Hans Neergaard.
Gudrun,	Frk. Marie Hovgaard.
Astrid,	Frk. Marie Niedermann.
Orm,	Hr. Thorkild Roose.
Thorvald,	Hr. Johannes Marer.
Thora, Jarlens Kæreste	Frk. Agnes Hansen.
Thangbrand, Præst	Hr. Philip Bech.
Grib, Thorers Træl	Hr. Chr. Scheenstrøm.
Karker,	Hr. Albert Price.
Stein,	Hr. Jensen-Højme.
Leif,	Hr. Sigurd Wantzin.
Et Bud	Hr. Carl Andreasen.
Inger, Thoras Pige	Frk. Dora Madsen.

Præster, Kæmper, Bønder og Trælle.

1ste Akt:

1. Aaben Plads uden for Hakon Jarls Gaard.
2. Offerlunden.
3. Bergthors Smedie.

2den Akt:

4. Øen Moster.
5. Hlade.
6. Bondestue.

3die Akt:

7. Øen Moster.
8. En Bondehytte i Skoven.

4de Akt:

9. Sal i Hakon Jarls Gaard.
10. Offerlunden.

5te Akt:

11. Sal i Thoras Gaard.
12. En underjordisk Hule.
13. Aaben Plads mellem Fjeldene

Det længste Ophold bliver mellem 6te og 7de Afdeling.

Forestillingen forbi omtrent Kl. 10¹/₂.

(Med Eneret paa Personlisten.)

Musikprogrammet: Se 2den Side.

Ceres Pilsner

Bryggeriets Aftapning!

anbefales!

Elegant

Systue for **Kjoler**

August Welling

Lille Torv 6.

Originale
svenske **Forklæder,**

enestaaende Farveudvalg,
uhørt billig!

Anthon Christensen,
Clemenstov.

Daglig frisk

hjemmelavet Konfekt

anbefaler

Thorvald Hansens Eftfl.,
Volden 8.

**Aarhus
Kjoletøjs-Lager**

ved Rudolf Helms,

1. Sal. Store Torv 3. 1. Sal.

Detail Salg til en gros Priser.
1. Kl. Systue for Kjoler.

De af Pressen under Aarhus-Udstillingen i København saa fordelagtig omtalte

Portiører og Dørforhæng,

udførte efter originale Kunstner-tegninger, kunne leveres billigere end de indførte maskinsyede Ting, Udkast og Overslag gratis.

N. Bonde-Nielsen,
Broderi-Magasin, Ankerhus.

En Dobbelt-Debut.

I Lørdags Aftes havde Dagmar-theatret i København Premiére paa to ny Stykker, hvorom Forf. Alb. Gnudtzmann skriver:

Det er alt syv Aar siden, at Drachmanns »Renæssance« udkom, og først nu toner det frem paa et Theaters Plakat. Saa langsom er den dramatiske Kunst' Forretningsgang her paa Pladsen. Og saa vilde »Renæssance« endda knap være kommen frem nu, om det ikke havde rummet to Roller for to unge Mænd, den ene følsomt smægtende, den anden muntert livslysten — de to Roller, hvori Emil Poulsens unge Sønner debuterede.

Indenfor Drachmanns Produktion hører »Renæssance« til den Række Arbejder, der i lige Række nedstammer fra »Forskrevet« —

Det er — enten de formes som Drama, Novelle eller Digt — Lovsange til Mandsvillien, Mandsevnen, til Styrken, der rejser sit Hoved i en dorsk og ormstukken eller i en selvsyg og hykkelsk Verden, til det blodrige Graahoved, der endnu kan tage en Glut paa sit Skød, og hvis Haand griber lige sikkert om Sværdhæftet og om Luthens Strænge. Tintoretto her i »Renæssance« — det er det fuldkomneste Sidestykke til Vølund — mandsstærke begge, Kunstnere begge, grusomme begge. Og begge foragtende Tiden, fordi den, som Kierkegaard sagde om sin Tid, er ussel, uden Lidenskab.

»Renæssance« er et poetisk Klædebon, der er lagt om denne Figur — ret løst, som ofte hos Drachmann. Man sér ikke synderlig til Bunds i ham — han vises kun frem i én Positur. Og Ordene, der er lagte ham i Munden, er af en vis vid Almindelighed. De klinger ud i Rummet, besnærer rent musikalsk, men er kun sjældent af den Art, der synger sig ind i Sjælen og bundfælder sig der.

Dramatisk sét er Melodramaet noget vidt i Maskerne. Optrinene slutter sig ikke tæt til hinanden; Stykket er fileret, ikke fastvævet. Men der er et Par Scener, som ejer en betydelig Styrke.

Den ene er den, hvor Tintoretto staar overfor sin Medbejler Andrer Balbi, ydmyger ham, haaner ham og tilsidst støder ham ned. Det er Geniet, der uden Naade gør det af med den fade og gridske Middelmadighed. Drachmann, der nedlægge de Magter, der er ham forhadte. Der er en vis naiv Blødtørst i dette Optrin, men det

Livsforsikringsselskabet „Gresham“.

Stiftet i London 1848.

Samlede Garantimidler over Kr. 138,000,000.

Selskabet tegner alle Arter af Livsforsikringer paa de bedste Betingelser.

Stort Udbytte.

Inspektør Jacob Jensen, Hovedkontor for Jylland,

samt

Hovedkontor for Ulykkes- og Kautionsforsikringsselskabet „Ocean“,

Telefon 1043. „Brobjergshus“ (Hj. af Østergade), Aarhus. Telefon 1043.

Musikprogram.

Orkestret under Anførsel af

Kapelmester William Bähncke udfører:

Foran 1ste Akt af »Hakon Jarl«:

1. J. P. E. Hartmann: Ouverture til »Hakon Jarl«.

Foran 2den Akt:

2. J. P. E. Hartmann: Morgenstemning.

Foran 3die Akt:

3. J. P. E. Hartmann: Hakon Jarl skal dø.

Foran 4de Akt:

4. J. P. E. Hartmann: Bondehæren stimler sammen.

Foran 5te Akt:

5. J. P. E. Hartmann: Ouverture til Slaget ved Stiklestad.

Billetpriser:

	Ordinær Forhøjet			Ordinær Forhøjet	
	Pris.	Pris.		Pris.	Pris.
1ste Parket	2,50	3,00	1. Balkon, øvrige Rækker	2,00	2,50
2det —	2,00	2,50	2den Balkon, 1ste Række	1,50	2,00
Parterre, de første 4			— øvrige —	1,00	1,25
Rækker	1,50	2,00	Amphitheater, 1ste og		
— øvrige Rækker	1,00	1,50	2den Række	0,75	1,00
Fremmedloge	4,00	5,00	Amphitheater, øvrige		
1ste Balkon, 1ste Række	2,50	3,00	Rækker	0,50	0,75

Billetter faas til forhøjet Pris fra Kl. 10—11.

Til almindelig Pris fra Kl. 12—3 og fra Kl. 5.

Særlige Theatertog.

Hver **Torsdag** Aften indtil Udgangen af Marts n. A. afgaar følgende særlige Theatertog **fra Aarhus:**

Afgang Kl. 11.15 Aften fra **Aarhus Østbanestation** til **Ryomgaard**. Ankomst til Ryomgaard Kl. 12.28 Nat.

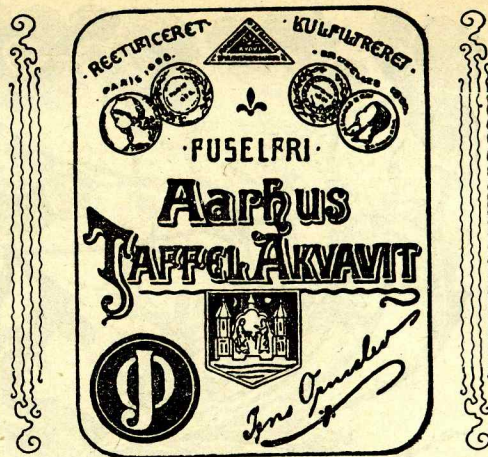
Afg. Kl. 11.13 Aften fra **Aarhus** til

Randers. Ank. til Randers Kl. 12.35 Nat.

Afg. Kl. 11.45 Aften fra **Aarhus** til **Skanderborg**. Ank. til Skanderborg Kl. 12.26 Nat.

Afg. Kl. 10.38 fra **Aarhus** til **Odder**. Ank. til Odder Kl. 11.50.

Togene standse ved alle Mellemstationer.

virker betydelig ved den Kraft, hvormed det er skrevet.

Den anden er Slutningsscenen, Stykkets skønneste, den, hvori Tintoretto tror at have givet Teresina Gift og derpaa sætter sig til at male hendes stumme Dejlighed. Den er fuld af Kunstens overlegne Verdensforagt: hvad er et Liv? hvad er et Menneske? Og saa da Teresina atter slaar Blikket op, vender Tintoretts varme Menneskelighed tilbage, og han slaar sin stærke Mandsarm om hendes unge Liv.

De to Figurer i Stykket, der tiltrak sig størst Opmærksomhed, er kun ganske løst kædede sammen med Handlingen. Giulio og Filippo, Nat og Dag, har i Grunden intet Andet deri at gøre end at ledsage den som en Art Sidelod, en mørk og en lys, men begge af en ung Ynde, der er Modsætning til Tintoretts barkedede Mandighed.

Imidlertid blev de ikke blot ved det tilfældige Plus af Interesse, Lejligheden gav, Forestillingens Tyngdepunkt, men ogsaa kunstnerisk kom de til at virke dybest.

Som Giulio — Natten — vandt Hr. Adam Poulsen en hel Sejrr — og vandt den ikke blot i Kraft af den Sympathi, han paa Forhaand kunde være sikker paa at nyde som en Søn af den Fader, om hvem han iøvrigt meget mindre, navnlig i Stemmeklang, men ogsaa i Spillemaade — vandt den ogsaa for egen Regning og med fuld Glans.

Den unge Skuespiller har for Scenen de bedste ydre Betingelser: et udmærket Ydre, høj, slank Skikkelse, udtryksfuldt Ansigt, et smukt, baade blødt og stærkt Organ. Dertil kommer, at han øjensynligt forstaar helt at hengive sig til de Digterord, han har at tolke; hans Spil var fuldt af Stemning og Følelse. Selvfølgelig har han gaaet en god Skole igennem, havde fuldtud Herredømme over sin Person og sit Organ; men han naaede allerede nu at sige sine Replikker med Myndighed — den Myndighed, som er den sikre Evnes. Dagmar-theatret har i ham fundet en lyrisk Elsker af virkelig Betydning, en ung Kraft, der vil kunne blive Theatret baade til Ære og til Nytte.

Hans yngre Broder, Hr. Johannes Poulsen, som den lystige af de to unge Malere, virkede imidlertid friskt og kvikt, om end lidt uroligt, og foretog sine Sange med Behændighed.

Begge Brødrene modtoges paa det Varmeste af Publikum, høstede stærkt Bifald under Stykkets Gang og frem-

Ingen kan levere saa
billig og betryggende Belysning
som
**Skandinavisk Acetylen-
Gasværks-Fabrik
i Aarhus.**

Telefon Nr. 1106.

Forlang Oplysninger.

Mejlgade 35.

kaldtes under Bravoraab efter Tæppets Fald.

Nu havde de ogsaa i Fru Anna Larssen en udmærket Medspillende. Ganske henrivende gengav hun den unge Pige, der af Tintoretto reddes fra sine Forfølgere, og Scenen mellem hende og de to Brødre blev ikke mindst ved hendes Spil en Lyst og en Fest. Saa ungt og friskt Komediespil ses sjældent paa vor Scene.

Havde nu blot Drachmanns Vers i lige Grad formaaet at gennemgløde Hr. Mart. Nielsen. Men Hr. Nielsen havde ikke én af sine gode Aftener. Han hakkede Replikker itu, lod Ordene rasle og snurre, indskød Mellemlød og gentog Ord. Denne Tinteretto kunde maaske bruge sin Kaarde, aldrig sin Pensel — besynderlig udvendige lod hans Ord om Kunst. Først i Slutningsscenen farvedes Spillet af en Del naturlig Værdighed og Følelse.

Men i det Hele interesserede i hvert Fald de lyriske Partier af »Renæssance«. Lange-Müllers Musik var en udmærket Støtte for deres Scenevirkning. Stærkest virkede første Afdelings dejlige Scene mellem de Unge, men saasnart man ikke bares af Stykkets Stemning, men kommer til at beskæftige sig med dets Menneskeskildring, er dets Magt mindre.

Under alle Omstændigheder vilde Publikum sikkert have følt sig fuldt tilfredsstillt med »Renæssance«, der først sluttede ved Halvellevetiden. At man fik Gustav Wiedes »Fru Mimi« serveret ovenpaa, var i og for sig formeget af det Gode. Man var en Kende træt, ikke ret i Stemning til at fordeje mere.

Naa — man kunde ogsaa af andre Grunde have undværet »Fru Mimi«.

Det er ikke skrevet for Scenen og egner sig ikke ret derfor. Dets Lystighed er saasprudlende, mange af dets Repliker er saa mærkelig levende — men unægtelig mærker man forstærkt Bestræbelsen for at være morsom for

Marie Dam,
12, Clemensstræde 12,

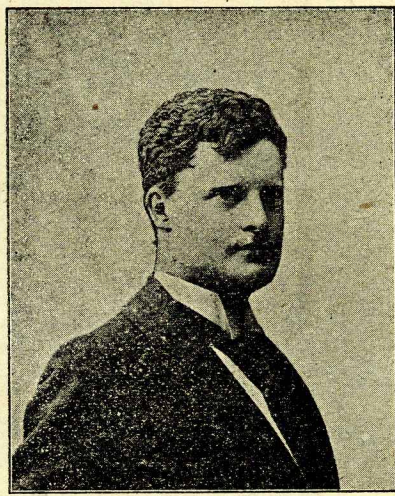
anbefaler

hjemmelavet

Konfekt

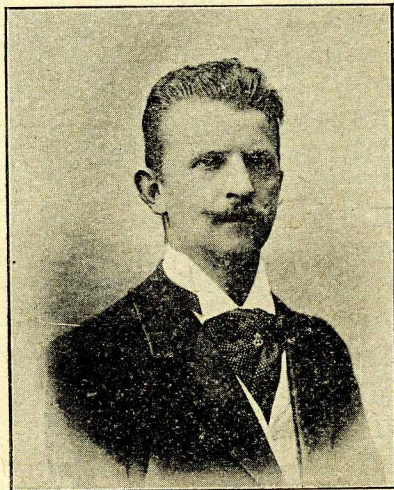
Frk. Agnes Hansen.

Hr. Vilhelm Birck.

Direktør Benjamin Pedersen.

Hr. Ch. Schwanenflügel.

Hr. Alb. Price.

Johan Jusjong,
Mekanikus,
aut. elektrisk Installatør.

Installation af elektriske Lys- & Motor-Anlæg og Huselefoner samt Ringeapparater.

Stort Udvalg af elektriske Lysekroner etc. og samtlige elektriske Artikler.

Sct. Clemensborg,
Telefon Nr. 1166.

enhver Pris, og Scenens Haandgribelighed understreger Søgtheden i Viddet. Desuden har det ikke haft godt af den Forandring, der har sammendraget dets seks Afdelinger til to og dæmpet Slutningsoptinet. Det Hele føles nu noget flovt, for lidt kræsent.

Bifaldet efter Tæppets Fald var da ogsaa blandet med en Del Hyssen. Den skyldtes ialtfald næppe udelukkende en Forargelse paa Moralens Vegne, som der ganske vist ingen Anledning vilde være til.

Og dog spillede Fru Anna Larssen overordentligt pudsigt den lille Fru Mimi, Frk. Nyrop havde som Veninden tillagt sig en virkningsfuld københavnsk Maade at tale paa, og Hr. J. Wiehe fjamskede pudsigt om som Ægte- manden.

Fødselsdag den 15. November: Hr. C. Schwanenflügel.

To politiske Skuespil.

»Den nye Samson« paa »Deutsches Volkstheater« (Wien).

»Det offentlige Liv« paa

»Renaissancetheatret« (Paris).

To Skuespil, der begge skildrer det politiske Livs Indvirkning paa den Personlighed, om hvem Hovedinteressen i Skuespillet samler sig, er samtidig komne frem i Wien og Paris. I begge Stykker er Hovedfiguren en brav Mand, for hvem det politiske Liv bliver skæbnesvangert. Det wienske Stykke, der hedder »Den nye Samson«, skyldes en afholdt wiensk Forfatter, Karlweis, der blandt andet har gjort sig bekendt ved en Række folkelige Komedier. Der var i sin Tid Tale om, at en af dem, »Den grove Skjorte«, skulde have været spillet paa et af vore Privattheatre, men Planen realiseredes ikke. Det franske Stykke er skrevet af en ung Forfatter Emile Fabre, der for nogle Aar siden debuterede med et ganske interessant Skuespil.

Medens Pariserkritiken i Fabre mener at have fundet en Fremtidsdramatiker, er den 51-aarige Karlweis' Saga ude med det nye Stykke. Han var døende, da Skuespillet forleden naaede Rampen paa »Deutsches Volkstheater«, og han afgik ved Døden for et Par Dage siden.

Helten i 3-Akts-Lystspillet »Den nye Samson« er en Provinsadvokat Körner, der som Rigsdagsmand sendes til Wien og her agter at blive den Samson, der rydder op i Korrup-

tionens Augiasstald. I en stor Tale i Rigsdagen vil han afsløre al den Uredelighed, der trives i et stort Bank-institut, i hvilken en meget fornem, ung Mand spiller en fremtrædende Rolle. Men den adelige Synder har en Moder, der for enhver Pris vil frelse sin Son. Hun sætter sig i Forbindelse med en meget farlig Circe, og bevæger denne Tryllerinde, mod Løfte om til Gengæld at optage hende i de fornemme Kredse, hun higer efter at bevæge sig i, til at hilde Körner i sine Net. Circe, hvis borgerlige Navn er Fru Ackermann, er gift med en meget korruperet Penge-matador og Rigsdagsmand, der imidlertid er en stor Hykler og altid skraaler op mod den fordærvelige Tid, vi lever i. Da Ackermann hører til Körners Partifæller i Rigsdagen, har hans Frue nemt ved at sætte sig i Forbindelse med Körner. Dalila faar snart Bugt med den brave Samson, og det varer ikke længe, før hun har fravristet ham Løfte om ikke at holde den bebudede Tale.

Men saa hænder det vidunderlige, at Dalila pludselig bliver greben af Anger ved i Körner at møde det første ærlige Menneske, hun nogen Sinde har truffet i Livet. Hun tilstaar Körner, hvorfor hun har givet sig i Kast med ham, hvilket gør den Virkning paa ham, at det aabner hans Øjne for hans manglende Evne til at kunne kæmpe mod Korruptionens Drage. Sammen med sin brave Hustru vender han Wien Ryggen for at rejse hjem til den lille fredelige Provinsby.

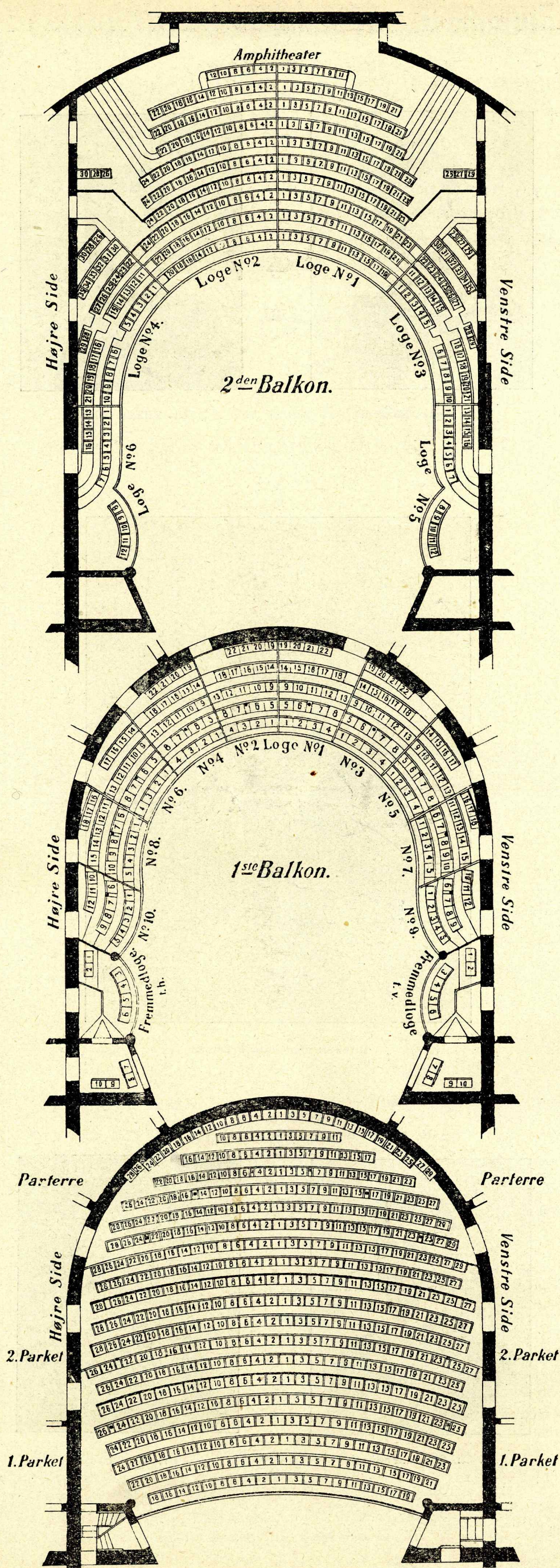
Det er ikke Stykkets Fabel, der har skaffet det den Sukces, det har vundet, men det er de karakteristiske Figurer, flere morsomme Episoder og en meget vittig Dialog.

Udførelsen faar meget rosende Omtale. Den farlige Tryllerinde spilles af den fejrede Helene Odilon.

I 4-Akts Skuespillet »Det politiske Liv« spiller Handlingen en ganske underordnet Rolle. Det foregaar i Nutiden i Byen Salente, der ikke findes paa Landkortet, men ved hvilken Forfatteren har sigtet til Marseille, den By, hvori han selv lever.

Hovedpersonen, Byens Borgmester, Ferrier, er en bundhæderlig Mand, der intelligent og uegennyttigt styrer Byens Anliggender. Man ser ham i første Akt bestemt at afvise diverse indflydelsesrige Medlemmer af det legitimistiske og socialistiske Parti, der vil have ham til at hjælpe dem med Foretagender, der kan være yderst indbringende baade for dem og ham, men ved hvilke det vil gaa ud over Byens Finanser. At de til Gengæld i paakommende Tilfælde lover ham deres Støtte, bryder han sig ikke om. Og man hører ham samtidig udtale, at han til Øvrigheden vil overgive et for en af Byens første Mænd meget kompromitterende Aktstykke, der er kommet i hans Besiddelse.

Men inden Tæppet falder for sidste Akt er det ude med Ferriers Staal-sathed. Valgene til Municipalraadet staar for Døren, og er disse Valg ikke i Ferriers Favor, saa falder han som

Borgmester. Men Magten er ham det kæreste i Verden. At leve uden med Magten i Hænde forekommer ham det forfærdeligste. Saa gaar han paa Akkord, mod at de andre hjælper ham, og da Skuespillet er ude, er Ferrier genvalgt som Salentes Borgmester; men den helstøbte, noble Politiker eksisterer ikke mere.

Skuespillet, som ikke kan tages til Indtægt af noget bestemt Parti, har gjort megen Lykke. Forfatteren slaar kraftig løs til alle Sider, hans Satire er alt andet end ensidig. Særlig morer en meget vittig Scene, hvor de forskellige Partier udarbejder en Forligsliste, og hvor man ser en Mængde karakteristiske Figurer, Legitimister, der lægger fornemme Navne til diverse mere eller mindre fine finansielle Foretagender, men stadig er adelsstolt til det yderste, Ferriers kyniske Sekretær, der har til Valgsprog, at »i Politik er der kun ét, der har Betydning, nemlig at have Held med sig«, den salvesfulde Generalvikar og den israelitiske Bankier, der sledsker for Gejstligheden og forærer Kirken Alterduge, den gamle, fornemme Dame, der er saa reaktionær som selve salig Metternich, osv. Ogsaa den sidste Akt med Spændingen, om Ferriers Valg gaar igennem eller ej, morede meget med sin Rigdom af fint iagttagne Træk, Tjeneren, der er uforskammet eller krybende mod Ferriers Venner, alt efter som hans Aktier stiger eller falder, Zinkstøberen, der stemmer mod Arbejderlisten, fordi saa mange Fag er repræsenterede paa den, men ikke hans, den brave, uinteresserede Fyr, der har kæmpet paa Næverne for sine Idéer og kommer tilbage med et blaat Øje og et blodigt Ansigt, men som uden at knurre ser paa, at de andre deler Byttet uden at give ham den mindste Smule med. For ham har det kun været om at gøre, at hans Idéer sejrede.

Hovedrollen udføres af Renaissances Direktør, den talentfulde Skuespiller Gémier, hvem hele Pressen siger mange Komplimenter saavel i Anledning af Fabres Stykke som af hans Gengivelse af Hovedrollen.

Togtiderne.

Odder-Banen.			
Fra Aarhus	6,10 Form., i Odder	7,25 Form	
	12,25 Eftm.	1,45 Eftm.	
	3,25 —	4,40 —	
	6,30 —	7,42 —	
	* 11,45 —	* 12,53 Nat.	

Fra Odder	6,40 Form., i Aarhus	8,00 Form.	
	9,00 —	10,15 —	
	4,00 Eftm.	5,20 Eftm.	
	9,00 —	10,15 —	

* Kun Søn- og Helligdage

Fra Older	7,35 Form., i Hou	8,00 Form	
	1,55 Eftm.	2,20 Eftm.	
	4,50 —	5,10 —	
	7,50 —	8,15 —	
	* 12,57 —	* 1,20 Nat.	

Udgivet og redigeret af J. P. Jensen.
Trykt i Aarhus Stiftsbogtrykkeri.